

Een steunverklaring van Aart Cooman, ouder van De Zwaan sinds 1998

Waarom heb ik besloten medeondertekenaar van de brief aan de ouders te zijn waarin om steun voor het pleidooi aan de RvT wordt gevraagd?

Enkele persoonlijke ervaringen hebben mij daartoe gebracht.

In 1997 werd duidelijk dat de bovenbouw in Twente, waar wij ons jarenlang voor hadden ingezet, er niet zou komen. Onze kinderen bezochten de Vrije School onderbouw in Enschede en de oudste zat inmiddels in de 5^e klas, de Bovenbouw naderde met rasse schreden. Wij hadden ons altijd voorgenomen al onze kinderen de gehele Vrije School, inclusief Bovenbouw te laten volgen, wij hebben de Vrije School zelf ook volledig genoten, en gunden onze kinderen hetzelfde genoeg. Nu werd dit ideaal wel erg moeilijk te verwezenlijken. Dagelijks 6 naar Zutphen heen en weer reizende kinderen werd voor ons te kostbaar. We besloten naar Zutphen te verhuizen. Wie schetst onze ontzetting toen bleek dat allebei de onderbouwen een leerlingenstop hadden. Er was geen plaats voor ons in Zutphen. Alleen onze kleuter was welkom. Gelukkig werd toen de Zwaan opgericht, 18 leerlingen die verder niet terecht konden hadden zo alsnog een plekje gekregen. Een kleuterklas was er helaas niet op de Zwaan, die kwam pas jaren later. Tot die tijd was het improviseren met een kleuter aan de ene kant van Zutphen en een 1^e klassertje aan de andere kant van Zutphen, beiden nog erg jong en onzeker en beiden dezelfde lestijden. Het verscheurde gevoel van bij allebei nodig te zijn en dat niet te kunnen, het als een gek door Zutphen racen om toch nog een beetje op tijd op school te kunnen zijn, iets wat eigenlijk nooit is gelukt. Het gevoel altijd maar te kort te schieten bij beide kinderen. Dat wens je niemand toe. Want ondanks alle afspraken bleven ouderavonden toch parallel gepland, lestijden gelijk en jaarfeesten dubbel. Welk kind krijgt dan de aandacht van een bezoekende ouder en welk kind niet? Verschrikkelijke dilemma's. Maar we waren al blij dat de Zwaan er was, zelfs zonder kleuterklas. Want waar hadden we anders naartoe gemoeten? Wij konden als zij-instromers op de Zwaan terecht en daardoor zijn onze inmiddels 9 kinderen voor de Vrije School Zutphen niet verloren gegaan, was de Zwaan er destijds niet geweest dan had de school 9 leerlingen minder gehad. Dat is precies wat er nu gaat gebeuren, er komt weer een leerlingenstop, de klassen zitten overvol, en alle zij-instromers worden hier mee geconfronteerd. Alleen de kleuters kunnen geplaatst worden, de onderbouw leerlingen komen op de wachtlijst. Deze leerlingen zullen het onderwijs op de Bovenbouw daardoor mislopen en de kleuters zullen met hun ouders en onderbouw broertjes en zusjes uitwijken naar een andere school. Hierdoor loopt de school toekomstige Bovenbouw leerlingen en kleuters mis: ziedaar, de school krimpt, niet door demografische voorspellingen maar door verkeerd beleid.

Zoals inmiddels wel duidelijk is geworden hebben we een fors gezin, van de 9 kinderen bezoeken er reeds 4 diverse universiteiten, zitten er 2 op de Bovenbouw en 3 op de Zwaan. In 2027, over 14 jaar, is ons gezin zeer waarschijnlijk gekrompen tot wellicht nog net 1 thuiswonend kind. Een teruglopend aantal kinderen, we moeten dus nu onmiddellijk in een seniorenflat gaan wonen want anders spelen we niet in op de toekomstige krimp van ons gezin. Dat er op dit moment nog 7 kinderen thuis wonen en we dus in deze seniorenflat met stapelbedden van 3 hoog moeten gaan bivakkeren doet niet ter zake, we spelen in op de toekomstige krimp van het gezin, ook al duurt die krimp nog 14 jaar. Dit is precies de situatie zoals die nu door het bestuur wordt voorbereid. De School wordt alvast op voorhand in een "seniorenflat" gehuisvest om nu al voorbereid te zijn op de situatie zoals die voor 2027 wordt verwacht. Let wel: wordt verwacht. Zeker is dat niet want de betreffende leerlingen

moeten nog geboren worden en niemand weet welke geboortegolf ons nog te wachten staat. Niets is zo ongewis als het dynamische proces van menselijk leven, dat is gelukkig niet aan statistiek gebonden. Dit in tegenstelling tot de door ons verwachte krimp van het gezin, dat is een feit, alle kinderen zullen ooit ons huis verlaten, maar voor ons is dat geen reden om nu al veel te krap te gaan wonen, dat doen we pas als het zover is en het huis storend veel te groot is geworden. Een school sluiten kan altijd nog, momenteel is daar totaal geen noodzaak voor, de school gaat niet failliet, integendeel, en er zijn geen lokalen over die storend leeg staan. Waarom zouden we nu al met overvolle klassen gaan werken en toekomstige leerlingen weigeren omdat we bang zijn voor een krimp over 14 jaar??

Bovenstaande observaties funderen onze overtuiging dat de krimp op voorhand van 3 naar 2 onderbouwen een ongewenst, onnodig en ontijdig besluit is. Want we zullen jarenlang geen zij-instroom kunnen onderbrengen en jarenlang veel gezinnen dwingen om zich tussen meerdere onderbouwlocaties te verplaatsen om de kinderen weg te brengen, op te halen en activiteiten bij te wonen. Tot slot, zijn wij zo zeker van de statistiek dat we nu al weten hoeveel kinderen er de komende jaren geboren zullen gaan worden bij ouders die later zullen kiezen voor de Vrije School? Wij niet!

Naast deze privé bespiegelingen zijn er ook zakelijke overwegingen:

We maakten in 2012 al weer winst. Zonder de effecten van de teruggang van 3 naar 2 onderbouwen, zonder zware ingrepen in de personeelsformatie, zonder snoeien in het bovenschoolsmanagement en bijbehorende overheadlasten en zelfs zonder een huurvergoeding van de gemeente voor de Dieserstraat (de voormalige IJssel bovenbouw). Al met al een goede start voor een beweging die moet gaan leiden tot bezielende vernieuwing, met elkaar, van onder af. De instituties binnen de school zijn nu dominant, er is geen ruimte voor echte inbreng van en verbinding met betrokken ouders. De stellingen zijn ingenomen, besluiten vastgesteld en ook als er om onderbouwing wordt gevraagd, indachtig bovenstaande persoonlijke beslommeringen, is de ruimte voor herziening van het besluit afwezig. In deze situatie kan en konden wij slechts volop steun verlenen aan de inzet van de derde ouder beweging die zich richt op het besluit om van drie naar twee onderbouwen te krimpen, met de beste titel: "Vóór onze Vrije Scholen".

Aart en Nicky Cooiman